

me og el, lønninger, ja, hele driften af SFO'erne sammen med forældrenes betaling. Hvis friskolerne lukker, fordi økonomien ikke kan hænge sammen, og det kan den ikke i dag, ja, så får det offentlige samtidig en øget udgift på millioner af kroner.

Derfor synes vi, at Kristeligt Folkepartis ønske om opbakning til friskolernes SFO'er, så de får en lille stigning på 25 pct. i tilskud, er meget rimeligt og beskedent. Dette er en udgift på ca. 36,6 mio. kr. pr. år. Det er et lille løft til de frie skoler og langt under de 200 mio. kr., som det offentlige sparer ved at tage børnene i de private skolars SFO'er.

Det helt korrekte ville jo i forhold til den oprindelige aftale være at bede om 75 pct. af det tilskud, som folkeskolernes SFO'er får, men det ville være en udgift på 172 mio. kr. pr. år, og et sådant beløb har vi ikke fantasi til at forestille os, at vi kunne få tilslutning til nu og her og på én gang.

Og vi har da overhovedet slet ikke fantasi til at tænke på totalt at ligestille folkeskoler og friskoler, som V og K i B 87 lægger op til; det synes jeg nærmest er totalt ude af balance, det mener vi er at gå for langt, det er ren overbudspolitik, et paradeforslag, som man godt ved på forhånd, at man ikke kan få vedtaget. Jeg kan slet ikke begribe, at V og K kan finde på at forlange et 100 pct. tilskud. Det virker ikke særlig økonomisk ansvarligt, og det fratager jo nærmest forældrene ansvaret.

Kristeligt Folkeparti har netop arbejdet meget grundigt med dette forslag, for at det skulle være så afbalanceret og rimeligt til alle sider som muligt, men total ligestilling, nej, det kan Kristeligt Folkeparti ikke være med til. Vi mener, at det godt må koste noget at vælge selv, det må godt koste noget at bevare friheden, og det er jo faktisk også det, de frie skoler selv ønsker, fordi en total økonomisk ligestilling nemt ville kunne medføre en total offentlig styring.

Men 13.000 kr.s forskel pr. barn pr. år er altså for meget. Det er udtryk for en så stor forskelsbehandling, at det kun kan begrundes med et ønske om at give folkeskolen en pædagogisk fortrinssstilling og det offentlige en økonomisk besparelse, og det er lige ved at gøre det frie skolevalg til en illusion.

Midt under arbejdet med dette forslag blev der sidste efterår arrangeret en konference i Odense vedrørende SFO i friskolerne, og under denne konference luftede jeg det forslag, som er indeholdt i B 81. Flere partiers ordførere var til

stede, og der var en generel opbakning til forslaget.

Derfor håber jeg naturligvis også, at den tilslutning, som blev givet på denne konference og også her i salen i dag, bliver holdt fast under behandlingen af det konkrete forslag og under finanslovforhandlingerne for 2001, for det er her, vi vil søge at finde pengene til de private skolars SFO'er.

Tak for en god debat.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslagene overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen): Jeg foreslår, at forslagene til folketingsbeslutning henvises til Uddannelsesudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 89:

Forslag til folketingsbeslutning om ophævelse af kommunernes pligt til at tilbyde modersmålsundervisning m.m.

Af Brian Mikkelsen (KF) og Gitte Lillelund Bech (V) m.fl.

(Fremsat 8/2 2000).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Undervisningsministeren (Margrethe Vestager):

Lad mig med det samme sige: Regeringen kan ikke tilslutte sig forslaget om at ophæve kommunernes pligt til at tilbyde modersmålsundervisning. Men jeg kan oplyse, at vi i de kommende måneder ser nærmere på udformningen af denne pligt men henblik på en revision af den gældende bekendtgørelse og de nuværende vejledninger på området. Det indgår som en del af indholdet i den netop udsendte rapport fra